



Poema de l'aplec de Sant Llop

Dosrius

Ubicació

Comarca: Maresme
Alçada: 171m

Coordenades:

Latitud: 41.59832
Longitud: 2.4209
UTM Est (X): 451740
UTM Nord (Y): 4605342

Classificació

Número de fitxa 08075-355
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Tradició oral
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XIX
Any 1887
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Científic
Titularitat Pública

Fitxes associades:

[Sant Llop](#)

[Festa Major de Dosrius](#)

Autoria de la fitxa Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa: dl., 21/05/2018 - 02:00

Descripció

"L'APLECH DE SANT LLOP Prop de Dosrius hi ha una hermita/Qu'es l'hermita de Sant Llop,/iValgam deu si n'hi ha de gent,/De tanta gent n'hi hi ha lloch!/Pobres, richs y mitjanias,/A l'aplech s'en va tothom/Pera demanar al Sant/Cadescú lo seu consól./A cents hi van los carruatjes/De totes las condicions,/Desde lo carret tronat/Que tira un burro magrot/D'una familia pobreta/Y cóntenta de sa sort,/Fisn als brechs més elegants/Arrastrats pels mes lluhent tronchs/De la gran aristocracia/Y señoriu de alt tó./Y qui no pot á caball/Carrega camas á coll,/Y provehit de minestra/Se n'hi va tot poch á poch;/Aixís marchan al aplech/Tots los pobles del contorn./En l'iglesia de Dosrius/S'hi celebra gran funció,/Amenisada ab orquestra,/Vinguda de Mataró;/La vida y virtuts del Sant,/Son l'objecte d'un sermó,/Tan elocuent y tant digne/Qu'á tots los ayents conmoú./Y entremix de la festa/Després de cantats los goigs/Los romers se reparteixen/Un espay dintre del bosch,/Buscant luego quatre estelles/Per encendrer un bon foch,/Hont preparar la manduca/Qu'els ha d'alegrar á tots./Y al veurer tantes fumeres/Dels improvisats vapors,/Diriau ser á Manchester/O bé en la gran Liverpool./Mentres que los uns retastan/El desitjat fricandó,/Los altres, fadrins y nenas/Ensejan nova funció,/Per veurer si ab miradetes/Y dolsos accénts d'amor/Poden arribar á entendrers/Aquells cándits y purs cors,/Qu'e essent la volta primera/De sentirse inclinació,/No saben com expressarse/Al fer sa declaració./Mes sentint que la manduca/Despideix flayres molt bons,/Repeteixen carinyosos/Lo crit de dinar tothóm./Com á la taula y al llit/No's pot fer lo peresós,/Los romers se reuneixen./Cada un en sa secció/Al voltán de la cassola/Qu'es d'impotents dimensions,/Repartinse mutuament/Un bon plat curull d'arrós/Ab pollastres y altres brossas/Del mes exquisit sabor./Las costelles á la brasa/No'ls hi fan falta tampoch,/Ni los pebrots y tomatechs/Voreta del fricandó./De tant en tant per los ayres/Veuréu alsat lo porró/Que regala als que'l visitan/Los mes amples alegroys./Tenen sos representants/En las postres los melons,/Sindries, préssechs y rayms/Que ja tenen lo gra rós./Axis va augmentant la gresa/Y general expansió,/En mitj d'un ordre admirable/Y de la mes franca unió./Després del dinar s'en van/Los que son d'edat major,/A ferne la mitjdiada/Sobre alfombras de verdó./Entre aquell vast campament/Se distinjessen tant sols/Varias parelles de joves/Que no tenen gens de són./En lo brancatge frondós/Comensan á despertar/Als tant tranquils dormidors,/Que s'alsan luego y bellugan/Per tractar de tocà'l dós,/Y assistir al ball de plassa/Tant bonich y encisador;/Ab quin gust hi van lo joves/Per donar alli uns quants toms./Portant del bras llurs ninetes/Que son presas dels seus cors!/Y d'aquell molt grat bullici/S'en aprofitan los dos/ (continua)

Observacions:

Protestanse á can d'orelle/Lo seu puríssim amor,/Qu'un dia los juntarà/En perpétua y santa unió,/Dantlos la felicitat/Qu'es possible en eix trist mon./Los pares també disfrutan/Al veurer que'ls seus plansons,/Tot ballant americanas,/Als recordan antichs goigs./Ni los balls de las ciutats/Ab sos espléndits salons/Y'l seu ayre asfixiant/Tindrán may comparació/Ab lo sarau tant campestre/De lo dia de Sant Llop,/En éll dansa tan lo rich/Com el qu'es menesterós,/ Component una barreja/La mes bella en condicions;/Una gran fraternitat/Presideix la diversió/Mes saludable y mes pura,/Que la d'un palau suntuós./Y com lo Sol ja's decanta/Per baixar del horisont,/Va la gent endiumenjada/Plena de satisfaccions,/Que li hi ha proporcionat/Lo romiatge de San Llop,/Quedant tots aconsolats/De las suas afliccions,/Y ab uns plers que no s'explican/D'eix inolvidable jorn,/Prometense, l'any que vé,/Visitar al Sant de nou/Ab la mateixa alegria,/Y sobre tot si Deu vol. B. de C."

Bibliografia

"Bloc Dosriuenc. Retalls de premsa sobre Dosrius i Canyamars de El Semanario de Mataró (1884-1895)". A Dosrius. Una visita al passat. Bloc. Accés el 27 de setembre de 2017.